

ת"ד 1953/05/12 - מדינת ישראל נגד רז כהן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

06 פברואר 2014

ת"ד 1953-05-12 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כב' השופטת דלית ורד

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

רז כהן

נאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין נהיגה בחוסר זהירות, עבירה על תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן - תקנות התעבורה), ביצוע סטייה מנתיב נסיעה, עבירה על תקנה 40(א) לתקנות התעבורה, ו-גרימת נזק, עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

לפי כתב האישום, ביום 24.5.11 שעה 16:15 לערך, נהג הנאשם רכב מסוג מזדה שמספרו 5377827 (להלן - הרכב) בכביש 4 לכיוון צפון והתקרר למחלף גהה בנתיב השמאלי ביותר. אותה שעה נהג מיטב עמוס (להלן - רוכב הקטנוע) על קטנוע מסוג סאן-יאנג שמספרו 1682460 (להלן - הקטנוע) בכביש 4 מדרום לצפון, מימין לנאשם בנתיב הימני לנסיעה ישר.

לפי הנתען הנאשם נהג בחוסר זהירות, בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, סטה ימינה מכיוון נסיעתו לנתיב נסיעת הקטנוע מבלי לוודא שאינו מסכן ומפריע לתנועה, חסם את דרכו של הקטנוע וגרם להתנגשות בין שני כלי הרכב.

כתוצאה מהתאונה ניזוקו שני כלי הרכב המעורבים ונחבלו בגופם הנאשם ורוכב הקטנוע.

הנאשם כפר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ונוהל דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידו בפניי (לפי סדר העדתם):

השוטר גיא בן צור (להלן - השוטר) שהיה השוטר שהגיע למקום התאונה, ובמסגרת עדותו הוגש דו"ח הפעולה שערך (ת/1).

בוחן התנועה נועם לוי (להלן - הבוחן) שגבה את הודעת הנאשם במשטרה וערך חוות דעת מומחה על התאונה, ובמסגרת עדותו הוגשו חוו"ד מומחה - (ת/2) לה צורפו תצ"א ומפה של מקום התאונה, הודעת הנאשם - (ת/3) וכן

עמוד 1

תרשים שערך על פי תיאור הנאשם - (4/ת)

מיטב עמוס, רוכב הקטנוע המעורב, ובמסגרת עדותו הוגשה תעודה רפואית - (5/ת).

מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו, ובמסגרת עדותו הוגשו:

פניית רוכב הקטנוע למשטרה לעניין ערר על סגירת התיק בנוגע לתאונה - (1/נ).

כתב הגנה שהוגש על ידי רוכב הקטנוע בתביעה אזרחית שהוגשה כנגדו בגין התאונה - (2/נ).

תצלומים של רכב הנאשם - (3/נ עד 7/נ), אשר לא התקבלו כראיה לאמיתות תוכנן.

הודעתו של הנאשם במשטרה למחרת התאונה - (8/נ).

הודעות על מקרה ביטוח מטעם הנאשם - (9/נ ו- 10/נ).

תצהיר של הנאשם בתמיכה בתביעה אזרחית שהגיש כנגד רוכב הקטנוע - (11/ת).

לאחר שהתרשמתי מהעדויות שנשמעו בפניי ובחנתי את החומר הרלוונטי, באתי לכלל מסקנה כי יש להרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, וזאת על סמך הנימוקים הבאים:

1. אין חולק שהנאשם סטה מהנתיב בו נסע לנתיב שמימין לו. על פי גרסת הנאשם עצמו הוא היה **"בנתיב השני מימין שמולך ישר"** ועל פי דבריו **"הייתי צריך לפנות ימינה לכיוון פתח תקוה"** (ת/3 שורות 10-12). בעדותו מסר כי **"אני הייתי על הנתיב השלישי מימין היכן שיש שני נתיבים. עברתי נתיב אחד, לא שלושה.."** (פרוט' עמ' 16 שורה 6).

על פי גרסת רוכב הקטנוע, הוא עצמו נסע **"בנתיב הימני ביותר לכיוון צפון ורז היה בנתיב השמאלי ביותר"** (פרוט' עמ' 12 שורה 30. בהמשך נשאל האם: **"..אתה טוען שאתה נסעת בימני מבין 3, הוא בשמאלי ביותר והוא חתך אותך וחסם"** והשיב: **"לא חתך אותי, חתך את 3 הנתיבים. חתך עוד מכוניות"** (פרוט' עמ' 13 שורות 24-25).

בין אם לגרסת הנאשם ובין אם לגרסת הנהג המעורב, הנאשם סטה ימינה מנתיב נסיעתו ונכנס לנתיב הנסיעה של הקטנוע. במצב דברים זה חובת הזהירות והדרישה לוודא כי הסטייה תבוצע בבטחה, בלא לסכן אדם או רכוש, חלה על הנהג המבקש לסטות מנתיבו, ובמסגרת זו עליו לוודא, בין היתר, שסטייתו זו לא תגרום לרכב אחר לסטות מנתיב נסיעתו, לבלום, או תגרום לרכב אחר לפגוע בו, ככל שלא יספיק לבלום או לסטות.

2. הנאשם מסר בהודעתו, כי לאחר שהחל לפנות לעבר נתיב הנסיעה שמימין לו, הוא ראה **"בזווית המראה את רוכב הקטנוע שהיה מעט לפני המשאית בצד ימין של הנתיב"** לדברי הנאשם הקטנוע היה במהירות גבוהה,

זאת הסיק כיוון ש"הקטנוע התקרב אלי.. אני הייתי במהירות 90 קמ"ש..". (ת/3 שורה 16). או אז, על פי הנאשם "במצב הזה היה רכב משמאלי ומקדימה ואז התנועה האטה..". ובשלב זה הקטנוע פגע בו. (ת/3 שורה 19).

הנה לנו, על פי גרסת הנאשם עצמו, הוא סטה מנתיבו לנתיב הנסיעה שמימינו, בו נסע הקטנוע, ונאלץ להאט בשל האטת התנועה שלפניו.

תיאור זה מתיישב עם מסקנתו של הבוחן בת/2, לפיה "**בעת התאונה הרכב הפרטי מזדה היה בסטייה ימינה ואף האט את נסיעתו כדי שלא לפגוע ברכב שלפניו וכתוצאה מכך אירעה התאונה**".

3. הנאשם טען כי הנזק שנגרם ברכבו, שהיה לטענתו בחלק האחורי ברכב, סמוך למרכז הרכב, מלמד על כך שהתאונה אירעה לאחר שהשלים את השתלבותו בנתיב הנסיעה בתום סטייתו.

ראשית, יצוין כי התצלומים לא התקבלו כראיה לאמיתות תוכנם, זאת עקב כך שלא הוגשו באמצעות מי שצילמם, ולא ידוע מתי צולמו ובאילו נסיבות. זאת ועוד, מהדיון עלה כי לא הוגשו מלוא הצילומים שברשות ההגנה, ונטען במפורש כי קיימים צילומים נוספים (פרוט' עמ' 17 שורות 9-11).

שנית, אין הכרח כי הנזק שנגרם, ככל שהוא משתקף בתצלומים, נובע מפגיעה שנגרמה במצב בו רכב הנאשם היה בנסיעה ישר, בתום השתלבותו בנתיב הנסיעה. בחקירתו, טען הבוחן כי פגיעה כזו אפשרית, גם במצב בו הרכב נמצא בסטייה אלכסונית, כאשר רוכב האופנוע ניסה לסטות שמאלה. אך הוסיף כי במקרה כזה, יהיה גם נזק נוסף ברכב הנאשם (פרוט' עמ' 6 שורה 18). הנאשם עצמו הודה בעדותו כי רוכב האופנוע "**נכנס בי ואז סטה שמאלה**" (עמ' 23 שורה 4), אך לא המציא צילומים של דופן שמאל של רכבו, בכדי להראות העדר פגיעה.

גם לו הוכח בפניי, כי פגיעת הקטנוע הייתה אך בחלקו האחורי של הרכב, לאחר שהשלים את השתלבותו בנתיב הנסיעה, אין בכך כדי להסיר את האחריות לתאונה מהנאשם, אשר השתלבותו הנטענת לאחר סטייתו לנתיב נסיעת הקטנוע "**קיצרה את טווח הבלימה**" של הקטנוע, כהגדרת הבוחן (פרוט' עמ' 6 שורה 30).

4. עובר לאירוע, הנאשם נסע בנתיב המיועד לנסיעה ישר לכיוון צפון, בעוד יעד נסיעתו היה ימינה לכיוון פתח תקוה. לדבריו, בעת שהתקרב לאי התנועה התכוון לפנות לנתיב שמימין לו, ולצורך כך סטה ימינה בסמוך לאי התנועה. פעולתו זו נועדה על מנת שלא להחמיץ את הפניה ימינה לעבר פתח תקוה, יעד נסיעתו. הנאשם ציין כי סטייתו לנתיב הימני, הייתה בעקבות הערכתו כי יצליח לסטות ולהשתלב בו קודם להגעתו לאי התנועה, ולהיכנס למסלול הנסיעה לכיוון פתח תקוה, בין המשאית שנסעה במסלול הנסיעה לכיוון פתח תקוה לבין הרכבים שנסעו לפניה, וזאת לזכור, כי הנאשם עצמו ציין שהתנועה הייתה ערה, וכי הוא לא הצליח להשתלב במסלול זה עד אז בשל אותה תנועה ובלשונו: "**היה עומס תנועה, חיכיתי לרגע מתאים..**" (פרוט' עמ' 20 שורה 6). הנאשם מסר כי רוב הדרך נסע משמאל ובמקביל למשאית (ת/3 שורה 56) שנסעה, על פי דבריו, "**בערך במהירות שלי 90 קמ"ש. אולי קצת פחות**" (ת/3 שורה 54). אולם בהתקרבו לאי התנועה, הוא עקף את המשאית משמאל ונכנס לפניה בסטייתו ימינה כיוון ש"..**ראיתי הזדמנות להיכנס לפניה לנתיב..**" (פרוט' עמ' 21 שורה 5).

אני סבורה כי פנייתו החפזה של הנאשם ימינה בסמוך לאי התנועה, כשהוא נוהג במהירות גבוהה יחסית, כשבנתיב בו

ביקש להשתלב נוסעת משאית במהירות הנופלת אך במעט ממהירות נסיעתו, מהווה כשלעצמה סיכון פוטנציאלי.

5. על כך יש להוסיף, כי פנייתו הנמהרת של הנאשם ימינה, גרמה לכך שהוא נמנע מלשקול את השלכותיה ביחס לאופנוע. לגבי האחרון, הנאשם ציין כי כבר כשהבחין בו לראשונה, בהיותו הקטנוע אחרי המשאית, נסע הקטנוע במהירות של "יותר מ- 90 קמ"ש זה בטוח" (ת/3 שורה 51). היינו, הערכת יכולתו להשתלב בנתיב הימני, הייתה צריכה להיעשות אף ביחס לקטנוע ולא רק ביחס למשאית.

זאת ועוד, הנאשם ציין כי לא ראה את הקטנוע עוקף את המשאית ובלשונו: **"..העקיפה לא ראיתי, ראיתי אחרי זה את האופנוע בצד ימין של המשאית"**. (ת/3 שורה 47). וכן כי לא ראה את האופנוע בזמן ביצוע הסטייה ובלשונו: **"את המשאית ראיתי כי נסעתי לידה רוב הדרך, את האופנוע לא.."** (פרוט' עמ' 21 שורות 19-20). דווקא במצב זה, מצופה מנהג המבקש לסטות מנתיב נסיעתו, להיזהר שבעתים ולהביא בחשבון חסימה אפשרית של נתיב נסיעת הקטנוע שנעלם משדה ראייתו.

6. לנאשם היו מספר גרסאות לעניין מיקומו של הקטנוע בעת שהבחין בו. כך לדוגמא, בהודעתו הראשונה שניתנה למחרת התאונה (נ/8) טען כי **"..ראיתי מרחוק מאד משאית ולידה אופנוע.."** בהודעתו לביטוח (ת/9) ציין כי הבחין **"במשאית ואחריה אופנוע"**. בחקירתו בבית המשפט נשאל על הבדלי הגרסאות, היינו האם האופנוע היה ליד המשאית או מאחוריה. בתחילה טען כי בפעם הראשונה שם לב למיקום האופנוע ביחס למשאית רק בזמן ביצוע הסטייה (עמ' 21 שורה 17). גרסה זו כשלעצמה אודות הבחנתו המאוחרת בתנועת הקטנוע, מעידה על חוסר מתן תשומת לב מספקת מצדו עובר לביצוע הסטייה.

משהתבקש להתייחס בחקירתו הנגדית לפשר סתירותיו, ונשאל מהי הגרסה הנכונה, השיב כך: **"הכל נכון בחלקים שלו. בהתחלה ראיתי אותו מאחורי המשאית, עובר לצד ימין של המשאית. ראיתי אותו מתחיל לעבור לצד ימין של המשאית לפני שהשתלבתי. בזמן ההשתלבות לא ראיתי אותו.."** (פרוט' עמ' 22 שורות 21-23).

תיאור זה מלמד על רשלנותו של הנאשם, אשר עוד בטרם החל בסטייה, היה מודע לכך שהקטנוע החל בעקיפת המשאית מימינה, כמו גם למהירות נסיעתו הגבוהה של הקטנוע, והיה עליו לצפות כי סטייתו ימינה, עלולה לחסום את נתיב נסיעת הקטנוע, משזה יגיח מלפני המשאית בתום עקיפתה.

העובדה שהקטנוע "נעלם" מעיניו בעת ביצוע סטייתו, אין בה כדי לאיין את חובת הזהירות של הנאשם כלפי הקטנוע. נהפוך הוא, דווקא בהינתן כך, היה על הנאשם להביא בחשבון כי כפי שהקטנוע נעלם מעיניו, גם הוא נעלם מעיני רוכב הקטנוע, אשר לא היה יכול להבחין בסטייתו ימינה לעבר נתיב נסיעתו.

7. על פי תיאורו של הנאשם בהודעתו במשטרה, וכעולה מהשרטוט שנעשה על פיו, סטייתו מנתיב נסיעתו לנתיב הימני, נעשתה בסמוך לפני אי התנועה, המפריד בין מסלול הנסיעה צפונה לכיוון מורשה, לבין מסלול הנסיעה מזרחה לכיוון פתח תקווה - בני ברק. תיאור זה אינו תואם את גרסתו בבית המשפט, בה ציין כי התאונה הייתה **"לפני אי התנועה המצויר, הרבה לפני.."** (פרוט' עמ' 16 שורה 9).

בעדותו במשטרה, נשאל הנאשם לתגובתו על הטענה כי עבר על אי התנועה המפורטת והשיב: **"אני לא חושב"** (ת/3

שורות 32-33). לעומת זאת, בעדותו השיב בשלילה על האפשרות שהוא כן עבר על אי התנועה. כהסבר לכך ציין הנאשם כי **"במשטרה הייתי לחוץ אז זה לא שלא זכרתי נכון פשוט הייתי לחוץ"** ובהמשך אמר כי **"זה פשוט שינוי בנוסח"** (פרוט' עמ' 20 שורות 23-28). יובהר כי הנאשם נחקר במשטרה חודשים ארוכים לאחר התרחשות התאונה, ואין מדובר במי שנחקר מיד לאחר התרחשותה.

8. בחקירתו במשטרה, נשאל הנאשם באיזה מצב היה רכבו בעת התאונה והשיב: **"הייתי בנסיעה ובזווית קלה ימינה, ממש בסיום ההשתלבות.."** (ת/3 שורה 40).

בעדותו בבית המשפט שינה טעמו וציין כי כשראה את הקטנוע כבר השלים את ההשתלבות, ובלשונו: **"..השתלבותי כננסתי כולי לתוך הנתיב.."** (פרוט עמ' 16 שורות 12 ו-14).

משנשאל בחקירתו הנגדית בבית המשפט לפרש סתירה זו, השיב כי **"..כשרשמתי סטייה ימינה בעדות שלי, התכוונתי שליציאה יש עיקול ימינה, אני הייתי ישר בתוך הנתיב"** (פרוט' עמ' 19 שורות 16-17). הסבר זה, לפיו הנאשם מצא לנכון להתייחס לעיקול כלשהו בכביש, ולא לשאלה אם השלים את הסטייה ימינה, אינו מתיישב עם השכל הישר ולא קיבלתי אותו כאמין. נראה כי מדובר בהסבר בדיעבד במטרה לשנות את גרסתו שנמסרה תחת אזהרה.

זאת ועוד, תיאורו זה של הנאשם, אינו עולה בקנה אחד עם המצוין בדו"ח הפעולה של השוטר שהגיע למקום, אשר ציין שרכב הנאשם נמצא **"עומד על חצי נתיב שני מימין חצי נתיב שלישי מימין"** (ת/1).

בעדותו, הסביר הנאשם את המיקום בו נמצא רכבו (היינו, בין הנתיב השני לבין הנתיב השלישי), באומרו: **"התקדמתי עם האוטו כדי לחסום שמכוניות לא יתנגשו בו (בהתכוונו לרוכב הקטנוע שהיה שרוע על אי התנועה). חסמתי אותו עם האוטו.."** (פרוט' עמ' 19 שורות 12-13).

אמירה זו אינה אלא עדות כבושה שאין לה ביטוי בכל גרסאותיו הקודמות של הנאשם, ומשקלה זעום.

בסכמו של דבר, אני סבורה כי די בעדות הנאשם עצמו, ובדו"ח השוטר אשר הבחין ברכבו של הנאשם בין שני נתיבי הנסיעה, על מנת להביא להרשעתו של הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. הנאשם סטה ימינה באופן נמהר, מבלי שוידא כי אין בסטייתו כדי לסכן או לפגוע ברוכב הקטנוע, בו הבחין עוד בטרם סטייתו.

בין אם השלים הנאשם את התיישרותו בנתיב הנסיעה הימני, במסלול המוליך לכיוון פתח תקווה - בני ברק, ובין אם לאו - סטייתו זו של הנאשם, חסמה את נתיב הנסיעה של רוכב הקטנוע וגרמה לאירוע התאונה. בנסיבות אלו, סטיית הנאשם, ובפרט משנעשתה בסמוך לאי התנועה המשורטט על הכביש, מלמדת כי נהג בחוסר זהירות.

נזהרתי מלקבוע ממצאים על סמך עדותו של רוכב הקטנוע, שלא הייתה עקבית ואף לא נקייה מאינטרס כלכלי, נוכח התביעה האזרחית שהגיש הנאשם בגין נזקי הרכוש שנגרמו לרכבו. עם זאת, נתתי דעתי לנסיעתו של רוכב הקטנוע, כנטען על ידו, בכביש 4 לכיוון צפון. לפיכך אני סבורה כי התאונה נגרמה עקב צירוף נסיבות כדלקמן:

רוכב האופנוע עקף את המשאית מימין, והתכוון לסטות שמאלה לעבר הנתיב הימני של מסלול הנסיעה ישר לכיוון צפון.

בה בעת, הנאשם עקף את המשאית משמאל, וסטה ימינה לפני המשאית בתנועה למסלול הנסיעה ימינה לכיוון פתח תקווה. אני סבורה כי בתיאור זה יש כדי להסביר את אופן הפגיעה ברכב הנאשם שטרם השלים את סטייתו ימינה, ומדוע הקטנוע המשיך בנסיעה שמאלה לאחר הפגיעה בחלקו האחורי של רכב הנאשם, עד לנפילתו משמאל לרכב.

שני המעורבים נהגו באופן לא זהיר. קיימת רשלנות בלתי מבוטלת של רוכב הקטנוע, אשר גם הוא ביקש לנצל את המרווח שנותר בין המשאית לתנועה שלפניה, על מנת לסטות למסלול הנסיעה לכיוון ישר. עם זאת, רשלנותו התורמת של רוכב הקטנוע, אין בה כדי לנתק את הקשר הסיבתי לאירוע התאונה. כאמור, הנאשם היה זה שביקש לסטות לנתיב נסיעת הקטנוע, הוא הבחין בנסיעתו המהירה של האחרון עוד לפני שהחל בסטייתו, ולא נכון היה בנסיבות אלה לבצע סטייה מהירה למסלול הימני, בו נסע הקטנוע.

אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. עם זאת, תינתן הדעת לרשלנות רוכב הקטנוע בעת גזירת דינו של הנאשם.

ניתנה היום, ו' אדר תשע"ד, 06 פברואר 2014, במעמד הנאשם ובאי כוח הצדדים.